

Чисто си азъ въображавахъ
 Жално народно състояние
 Бѣднихъ мойхъ единороднихъ;
 Варварско турско угнѣтеніе!

В' мило отъчъство да се върнѣ
 Мысляхъ си азъ всегда непрѣстанно
 В' българско мѣсто сладко д' издѣхнѣ
 Время яви се згодно пріятно.

В' чютнѣ си-къ размирнѣ годинѣ
 Торковы трѣбы си зайхтяхъ
 Цѣла Европа в' бой се подигна
 Тысящи пълкове с' упълчихъ.

Битка прѣстрашна ще да настани
 Даже до сега не ѣ чюема,
 Черная земя в' кръвь ще потѣни
 За бѣдность движи се невидимъ!

Многи народи чякътъ свободѣ,
 Радостно вхождѣтъ в' чюзда пѣприща
 Сладкѣ си ужидавътъ побѣдѣ
 Храбрость показавѣтъ в' бойлища!

Само Българія земя бѣдна,
 Никакъ пѣма добръ надѣждѣ,
 Обиколена с' силѣ враждебнѣ
 В' чернѣ облѣчена тѣж' одѣждѣ!